

af disse 8 Delegerede; det var maaste meget færre; men der var 8 imod 92, og det var denne store Majoritet, som har udtalt sig for §§ 6 og 7. Jeg skal ogsaa pointere, at der ved disse Udtalelser ikke kom Noget frem om et absolut Forbud mod Tilvirkning af Kunstsmør; der blev ikke der opstillet Fordringen om „det rene Land“, og jeg finder, at det paa det Stadium, vi nu befinde os paa, er overflødigt at tage dette Spørgsmaal op, naar vi dog virkelig ikke for Øieblikket paatænte noget Saadant. Med Hensyn til § 6, der er den, som omhandler Blandingen af Kunstsmør og Natursmør, da var det efter Regeringsforlaget tilladt at blande Smør med Jød Mælk, hvorimod det var forbudt at blande Kunstsmør og Natursmør sammen og forbudt at indblande Fløde. Men ved Mindretallets Forslag er det, som bekendt, blevet tilladt, idet det er blevet fastsat, hvor mange Bægtdele af Mælk og hvor mange Bægtdele af Fløde, der kan tilsættes, og ved begge disse Redaktioner vil der fremkomme omtrent det samme Resultat, nemlig 4 à 5 pCt. Smørstedt, og jeg skal gjerne udtale, at det kunde maaste være tilladt at sætte lidt stærkere Procentindhold af Smørstedt til uden derved at tilintetgjøre de Formaal, som man har villet opnaa ved denne modererede Bestemmelse om Blanding. Og jeg vil dertil føie, at det, man vil naae ved dette Forbud mod stærkere Blanding, er jo dette, at man, naar Smørret er blevet farvet som Natursmør i Modstrid med, hvad der er forbudt i § 7, og altsaa fremtræder som Natursmør eller forfalsket Smør, da ad kemisk Vej finder den utilbørlige Blanding, og derfor er det rigtigt og fornuftigt, naar man holder paa det One, ogsaa at holde paa det Andet, nemlig baade at komme med Forbud mod Farven og komme med Forbud mod større Blandinger end disse faa Procent, der her er opstillet, og som ad kemisk Vej kunne paavises. Jeg vil da sige om Farven og om Blandingen, at jeg tror, at man i allerhøieste Grad tager fejl, naar man tror, at Konsumenterne ville blive fornærmede og tilfredssette ved disse skjærpende Bestemmelser. Det er jo nemlig fælles for begge disse Bestemmelser, der her ere under Omtale, at den private Forbruger med den største Lethed i sit Hjem kan erstatte den Blandingsmasse, som det bliver ham forbudt ved Loven at købe i Udsalget. Han kan med største Lethed indblande Natursmør i Margarinen eller i Kunstsmørret og faae en hvilkensomhelst Blanding, han vil have. Der er ikke den allermindste Uleilighed ved det; der behøves ingen Skjærning, ikke nogen

Opvarmning, det er en fuldstændig simpel Sammenblanding i kold Tilstand af de to Slags Varer, som enhver Husmoder, ethvert Høende vil kunne udføre. Og med Hensyn til Farven er det jo paavist ved Landbohøi-skolens Forsøg, at det Samme er let og praktisk udførligt. Der hører ikke nogen teknisk Kundskab til. Man kjober i en lille Hus-holdning et Stykke Træ til 50 Dre, som kaldes et Spættebrædt, et Hættebrædt, et Trug eller, hvad man vil. Man kjober til samme Pris en Ske eller et Stykke Træ, og ved Hjælp deraf, og af lidt Smørfarve kan man paa 2 Minutter skaffe sit Butterine den Farve, som i det enkelte Hus og i den enkelte Husholdning maatte behage bedst. Der-ved sker der altsaa ikke Forbrugeren nogen Overlast. Der sker Forbrugeren den store Tjeneste, at de faae dette Produkt langt billigere, end det nu er Tilfældet. Der er med Hensyn til § 7, Paragrafen om Farvning, blevet opstillet adskillige Indvendinger imod den rette Bestemmelse af, hvad en saadan Paragraf skal indeholde, idet man har paavist, at det var vanskeligt at skjelne mellem Farverne. Man har ogsaa foreslaaet, at det skal være tilstrækkeligt at forbyde, at der tilsættes almindelig Smørfarve til Kunstsmør. Dertil maa jeg sige, at det er ikke nok, thi Oleomargarinen kan i og for sig være saa mørk, at den kan skabe en Farve, som vil gjøre det vanskeligt for Kjendere og Dommere at skjelne mellem, hvad der er tilladt og hvad ikke, thi jo mørkere Talgen er, des mørkere vil ogsaa Farven blive, som Margarinen faar. Høstetalsg giver den mørkeste Farve, og den amerikanske Margariner er i for sig meget mørk, saa derved kan der allerede tilsættes en gul Farve. Men for mig staar dette ikke som nogen Vanskelighed. Jeg tror, at det maa siges med Rette, at det bliver Fabrikanternes Sag at finde ud af, hvilken Farve Butterinen skal have, og at de faae at adskille den fra den Handelsfarve, som Natursmørret har. Det vil ikke blive en vanskelig Op-gave for dem enten at skabe en lysere Farve eller at skaffe et dunklere Gult end det, Smørret allerede nu har. Butterinen er jo allerede mere mørkegul, end det almindelige Handelsnatursmør er, og det vil blive Fabrikanternes Sag at skabe en Farve, som kan adskilles fra den anden, og som Dommeren enten ved egen Betsuelse eller ved Skjønsmænd, som grunde deres Skjøn paa virkelig Sagkundskab, kan komme til Klarhed over. Maaste maa jeg udhæve, at det, som det gjælder om for vore Landmænd, er fremdeles at holde vort Natursmør i høieste Være, at opretholde hos Englænderne, som ere vore bedste Konsumenter, Smagen for det fineste og bedste